

ΑΡΘΡΟ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
υπουργός Οικονομίας

**Η ανεργία, το
Αναπτυξιακό
Σχέδιο και οι
εμμονές του ΣΕΒ**

► Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**
υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης

ΠΡΟΣΦΑΤΑ Ο ΣΕΒ επέκρινε την Εθνική Στρατηγική Ανάπτυξης με βάση το ανολοκλήρωτο Σχέδιο του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης που διέρρευσε στον Τύπο (βλ. δελτίο 6/4/2017).

Συγκεκριμένα, ο ΣΕΒ συμφωνεί γενικά με τους πέντε στόχους που θέτει το Αναπτυξιακό Σχέδιο, αλλά υποτάσσει στον στόχο της ανταγωνιστικότητας όλους τους άλλους. Επίσης, εκφράζει τη διαφωνία του και θέτει όρους για τα «μέσα» επίτευξης των στόχων, θεωρώντας εσφαλμένη την πολιτική της εγγυημένης απασχόλησης.

Κοντολογίς, ο ΣΕΒ θεωρεί ότι όλα τα «μέσα» θα πρέπει να συγκλίνουν αποκλειστικά στη διευκόλυνση των επιχειρήσεων, ώστε μέσω της αύξησης των επενδύσεων και των εξαγωγών να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας!

Η μονόπλευρη αυτή θεώρηση της οικονομίας ευαγγελίζεται ως σωτηρία ένα επενδυτικό σοκ 100 δισ. που μόνον οι μεταρρυθμίσεις μπορούν υποτίθεται να φέρουν στην οικονομία εντός 6 ετών, αλλά:

(α) αγνοεί παντελώς την ουσιαστική επενδυτική άπνοια που επικρατεί διεθνώς,

(β) υποτιμά τις σοβαρές διαρθρωτικές αλλαγές που ήδη υλοποιήθηκαν στη χώρα χωρίς, ωστόσο, να προκαλέσουν κάποιο επενδυτικό τσουνάμι,

(γ) ξεχνά πως η ευρωπαϊκή προσέγγιση μιλά για «ανάπτυξη χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς» και επιστρατεύει τόσο μέσα τόνωσης της προσφοράς όσο και μέσα ενίσχυσης της ζήτησης, με έμφαση στα προγράμματα ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης,

(δ) παραγνωρίζει την ανάγκη κοινωνικής εξισορρόπησης (βλ. αποτροπή επαγγελματικής και κοινωνικής απαξίωσης και brain drain νεολαίας) στη φάση μετάβασης στο νέο παραγωγικό πρότυπο με την εκπαίδευση/κατάρτιση του εργατικού δυναμικού σε υψηλότερης εξειδίκευσης δεξιότητες,

(ε) δείχνει να αδιαφορεί για τη διεθνώς αναγνωρισμένη τεράστια καταστροφή που προκάλεσε η κρίση στη χώρα (ανεργία, φτώχεια, ανισότητες) και να μη συμμερίζεται την ανάγκη κοινωνικής αλληλεγγύης.

Η ανεργία, το Αναπτυξιακό Σχέδιο και οι εμμονές του ΣΕΒ

Συγκεκριμένα, οι όροι που θέτει ο ΣΕΒ είναι:

Στόχος 1. Μείωση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, υπό τον όρο της μείωσης της φορολογίας κυρίως των κερδών και των ασφαλιστικών εισφορών.

Σχόλιο. Η υψηλή φορολόγηση είναι προσωρινά απαραίτητη δημοσιονομικά (μέχρι να αυξηθούν τα έσοδα από φοροδιαφυγή) και βοηθά στη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων που οξύνθηκαν την περίοδο της κρίσης (βλ. ΟΟΣΑ).

Στόχος 2. Ανάπτυξη του κοινωνικού ή συνεταιριστικού τομέα, υπό τον όρο της μη στήριξης πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Σχόλιο. Η προτεινόμενη πολιτική εγκατάλειψης των μικρών επιχειρήσεων ωφελεί τις μεγάλες επιχειρήσεις που εκπροσωπεί ο ΣΕΒ. Όμως, το μέγεθος δεν είναι πανάκεια στο πρόβλημα της χαμηλής παραγωγικότητας της οικονομίας. Στόχος δεν μπορεί να είναι η εξάλειψη της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας υπέρ της μεγάλης, αλλά η μετατροπή της από επιχειρηματικότητα ανά-

γκης σε επιχειρηματικότητα ευκαιρίας μέσω της καινοτομίας και της εξωστρέφειας. Πολύ περισσότερο που οι ΜμΕ αποδεδειγμένα δημιουργούν περισσότερη απασχόληση και η ευρωπαϊκή εμπειρία προκρίνει τη μετεξέλιξη μικρών σε μεγάλα επιχειρηματικά σχήματα.

Στόχος 3. Ριζική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, υπό τον όρο προσαρμοστικότητας της διοικητικής μηχανής στη στήριξη των επιχειρήσεων.

Σχόλιο. Η δημόσια διοίκηση πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στην εξυπηρέτηση των πολιτών -στην παροχή δημόσιων αγαθών και στην κοινωνική προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων- και όχι μόνο των επιχειρήσεων.

Στόχος 4. Σταθεροποίηση της ελληνικής οικονομίας, υπό τον όρο το κράτος να δανείζεται μόνο για αποπληρωμή χρεολυσίων.

Σχόλιο. Τα σύγχρονα κράτη δανείζονται από τις αγορές όχι μόνο για να αποπληρώσουν το χρέος, αλλά και για να χρηματοδοτούν αναγκαία έργα υποδομής και να παρέχουν δημόσια αγαθά στους πολίτες τους.

Στόχος 5. Μείωση της ανεργίας και αποκατάσταση συνθηκών πλήρους απασχόλησης, υπό τον όρο ενός φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος.
Σχόλιο. Η μείωση τόσο υψηλής ανεργίας πρέπει πρωτίστως να στηριχθεί σε ενεργές πολιτικές απασχόλησης και κοινωνικού εργασιών, όπως ιστορικά έχει συμβεί σε άλλες χώρες σε περιόδους καταστροφής και έχει αντιμετωπιστεί με έκτακτα προγράμματα απασχόλησης, της μορφής που προτείνει το Σχέδιο.

Συμπέρασμα

Με την ανάλυση αυτή ο ΣΕΒ επιδεικνύει σαφή έλλειψη κατανόησης του μεγέθους της οικονομικής καταστροφής και της κρίσης (βλ. παγίδα χρέους), από την οποία δεν μπορεί να ξεφύγει η χώρα μόνο με μεταρρυθμίσεις από την πλευρά της προσφοράς. Η έμμεση απόρριψη του προγράμματος εγγυημένης απασχόλησης υποδηλώνει άγνοια κινδύνου και υποτίμηση της ανάγκης για κοινωνική αλληλεγγύη και συμμετοχή στο κόστος ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας. Ειδικότερα:

■ Αναφέρει, με σκωπικό τρόπο, για τον αριθμό των απασχολούμενων στο πρόγραμμα «γιατί να μην απορροφηθούν 1.100.000», χρησιμοποιώντας τη «μέθοδο των τριών» και παραγνωρίζοντας τον περιορισμό των πηγών χρηματοδότησης του προγράμματος.

■ Είναι εντυπωσιακό ότι οι, μέχρι το 2015, ελληνικές κυβερνήσεις και οι θεσμοί δεν επεξεργάστηκαν κάποιο σχέδιο αντιμετώπισης του προβλήματος της ανεργίας. Σήμερα που αυτό επιχειρείται, ο ΣΕΒ αδυνατεί να κατανοήσει την αναγκαιότητα, τη φύση και προπάντων την οικονομική λογική του εν λόγω προγράμματος, με αποτέλεσμα να οδηγείται στην αποσπασματική και λανθασμένη περιγραφή του.

■ Εν κατακλείδι, το πρόγραμμα εγγυημένης απασχόλησης βασίζεται σε έναν καλό σχεδιασμό που (α) λαμβάνει υπόψη του ζητήματα όπως η επιμόρφωση/αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού βάσει των πραγματικών αναγκών της ελληνικής οικονομίας (σε κλάδους με μέγιστα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα) και (β) προσφέρει αναπτυξιακή ώθηση στην ελληνική οικονομία, καθώς «τα χρήματα αυτά σχεδιάζεται να κατευθυνθούν στην υποστήριξη του ιδιωτικού τομέα, ειδικά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, για να κάνουν προσλήψεις» (δήλωση αν. υπουργού Εργασίας).

ΕΥΡΟΚΙΝΗΣΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ